УДК 378.147:621.3 DOI https://doi.org/10.32782/pet-2024-2-4

Дмитро ІВАНЮК

аспірант навчально-наукового фізико-технологічного інституту, Волинський національний університет імені Лесі Українки, просп. Волі, 13, м. Луцьк, Волинська обл., Україна, 43025 **ORCID ID:** https://orcid.org/0000-0003-0807-2140

Олег ХИЖУН

доктор фізико-математичних наук, старший науковий співробітник, завідувач відділу спектроскопії поверхні новітніх матеріалів, Інститут проблем матеріалознавства імені І.М. Францевича НАН України, вул. Крижановського, 3, м. Київ, Україна, 03142 ORCID ID: https://orcid.org/0000-0002-2403-8607 SCOPUS-AUTHOR ID: 6701858609

Людмила ПІСКАЧ

кандидат хімічних наук, професор кафедри неорганічної та фізичної хімії факультету хімії та екології, Волинський національний університет імені Лесі Українки, просп. Волі, 13, м. Луцьк, Волинська обл., Україна, 43025 **ORCID ID:** https://orcid.org/0000-0003-3117-4006

SCOPUS-AUTHOR ID: 6603765788

Андрій КЕВШИН

кандидат фізико-математичних наук, доцент кафедри експериментальної фізики, інформаційних та освітніх технологій навчально-наукового фізико-технологічного інституту, Волинський національний університет імені Лесі Українки, просп. Волі, 13, м. Луцьк, Волинська обл., Україна, 43025 ORCID ID: https://orcid.org/0000-0002-3581-8852 SCOPUS-AUTHOR ID: 35422272900

Назар КЕВШИН

студент навчально-наукового фізико-технологічного інституту, Волинський національний університет імені Лесі Українки, просп. Волі, 13, м. Луцьк, Волинська обл., Україна, 43025 ORCID ID: https://orcid.org/0009-0009-9932-8447

Бібліографічний опис статті: Іванюк, Д., Хижун, О., Піскач, Л., Кевшин, А., Кевшин, Н. (2024). Електронні та оптичні властивості почетверенного сульфіду Tl_2HgSnS_4 . Фізика та освітні технології, 2, 27–34, doi: https://doi.org/10.32782/pet-2024-2-4

ЕЛЕКТРОННІ ТА ОПТИЧНІ ВЛАСТИВОСТІ ПОЧЕТВЕРЕННОГО СУЛЬФІДУ Tl,HgSnS₄

Серед цих почетверених халькогенідів особливий інтерес представляє сульфід талію, ртуті, олова Tl₂HgSnS₄. Цей сульфід є унікальною почетверенною сполукою, яка існує в квазіпотрійній системі Tl₂S-HgS-SnS₂. Його нецентросиметрична тетрагональна структура (I42m) дозволяє припустити деяку перспективність використання Tl₂HgSnS₄ в нелінійній оптиці.

 2 Атоми ртуті та олова мають чотири атоми сірки в найближчому оточенні. У структурі Tl₂HgSnS₄ атоми талію займають 4с позиції Вайкофа, атоми ртуті розташовані на 2b, атоми олова заповнюють 2a, а атоми сірки розташовані на 8і позиціях. У структурі Tl₂HgSnS₄ для атомів Tl характерне тетрагонально-антипризматичне оточення атомами S. Крім того, атоми талію, ртуті та олова утворюють тригональні призми в найближчому оточенні атомів сірки в структурі Tl₂HgSnS₄.

Відомо, що знання електронних і оптичних властивостей, а також особливостей природи хімічного зв'язку в твердих тілах мають велике значення, оскільки дозволяють зрозуміти і передбачити їх фізико-хімічні властивості. В даній роботі ми провели поєднане теоретичне та експериментальне дослідження електронної структури та оптичних властивостей Tl₂HgSnS₄. Зокрема, ми дослідили рентгенівські фотоелектронні (XP) спектри внутрішніх (core level) та валентних електронів (VB), а також рентгенівську емісійну (XE) S Kβ_{1,3} смугу (валентні S р стани) для кристала Tl₂HgSnS₄, вирощеного методом Бріджмена-Стокбаргера. Зокрема, в даному дослідженні ми розробили ефективний метод експериментального дослідження електронної структури кристалів методом рентгенівської фотоелектронної спектроскопії (XPS), котрий дозволяє усувати наявність вуглеводневих домішок, що адсорбовані на поверхні кристалу. Щоб оцінити енергію забороненої зони кристалу Tl₂HgSnS₄, був досліджений край оптичного поглинання при кімнатній температурі. Для перевірки експериментальних результатів проведені ab initio розрахунки краю оптичного поглинання сполуки Tl₂HgSnS₄.

Ключові слова: електронні та оптичні властивості, електронна структура, атомні координати, край поглинання.

Dmytro IVANYUK

Graduate Student at the Educational and Scientific Institute of Physics and Technology, Lesya Ukrainka Volyn National University, 13 Volya Ave., Lutsk, Volyn region, Ukraine, 43025 **ORCID ID:** https://orcid.org/0000-0003-0807-2140

Oleg KHYZHUN

Doctor of Physical and Mathematical Sciences, Senior Researcher, Head of the Department of Surface Spectroscopy of New Materials, Frantsevich Institute for Problems of Materials Science National Academy of Science of Ukraine, 3 Kryzhanovskoho Str., Kyiv, Ukraine, 03142 ORCID ID: https://orcid.org/0000-0002-2403-8607 SCOPUS-AUTHOR ID: 6701858609

Lyudmyla PISKACH

Candidate of Chemical Sciences, Professor at the Department of Inorganic and Physical Chemistry of the Faculty of Chemistry and Ecology, Lesya Ukrainka Volyn National University, 13 Volya Ave., Lutsk, Volyn region, Ukraine, 43025 ORCID ID: https://orcid.org/0000-0003-3117-4006 SCOPUS-AUTHOR ID: 6603765788

Andriy KEVSHYN

Candidate of Physical and Mathematical Sciences, Associate Professor at the Department of Experimental Physics, Information and Educational Technologies of the Educational and Scientific Institute of Physics and Technology, Lesya Ukrainka Volyn National University, 13 Volya Ave., Lutsk, Volyn region, Ukraine, 43025 ORCID ID: https://orcid.org/0000-0002-3581-8852 SCOPUS-AUTHOR ID: 35422272900

Nazar KEVSHYN

Student at the Educational and Scientific Institute of Physics and Technology, Lesya Ukrainka Volyn National University, 13 Volya Ave., Lutsk, Volyn region, Ukraine, 43025 **ORCID ID:** https://orcid.org/0009-0009-9932-8447

To cite this article: Ivanyuk, D., Khyzhun, O., Piskach, L., Kevshyn, A., Kevshyn, N. (2024). Elektronni ta optychni vlastyvosti pochetverennoho sulfidu Tl_2HgSnS_4 [Electronic and optical properties of quaternary sulfide Tl_2HgSnS_4]. *Physics and Educational Technology*, 2, 27–34, doi: https://doi.org/10.32782/pet-2024-2-4

ELECTRONIC AND OPTICAL PROPERTIES OF QUATERNARY SULFIDE TI,HgSnS₄

Among the sequaternary chalcogenides, thallium, mercury, tinsulfide Tl2HgSnS4 is of particular interest. This sulfide is a unique quaternary compound that exists in the quasi-ternary system Tl_2S -HgS-SnS₂. Its non-centrosymmetric tetragonal structure (I42m) suggests some promising use of Tl_2 HgSnS₄ in nonlinear optics.

Mercury and tin atoms have four sulfur atoms in their immediate surroundings. In the Tl_2HgSnS_4 structure, thallium atoms occupy

4c Wyckoff positions, mercury atoms occupy 2b, tin atoms fill 2a, and sulfur atoms occupy 8i positions. In the Tl_2HgSnS_4 structure, Tl atoms are characterized by a tetragonal-antiprismatic surrounding by S atoms. In addition, thallium, mercury, and tin atoms form trigonal prisms in the immediate surroundings of sulfur atoms in the Tl_2HgSnS_4 structure.

It is known that knowledge of electronic and optical properties, as well as the features of the nature of chemical bonding in solids are of great importance, since it allows to understand and predict the physicochemical properties of the compounds. In this work, we have conducted a combined theoretical and experimental study of the electronic structure and optical properties of the Tl₂HgSnS₄ crystal. In particular, we have investigated the X-ray photoelectron (XP) spectra of core level and valence electrons (VB), as well as the X-ray emission (XE) S $K\beta_{1,3}$ band (valence S p states) for the Tl₂HgSnS₄ crystal grown by the Bridgman-Stockbarger method. Particularly, in this study, we have developed an effective method for experimental studying the electronic structure of crystals by X-ray photoelectron spectroscopy (XPS), which allows eliminating the presence of hydrocarbon impurities adsorbed on the crystal surface. To estimate the band gap energy of the Tl₂HgSnS₄ crystal, the optical absorption edge of the Tl₂HgSnS₄ compound were performed. **Key words:** electronic and optical properties, electronic structure, atomic coordinates, absorption edge.

Актуальність проблеми. Tl₂HgSnS₄ є перспективним матеріалом завдяки своїм унікальним електронним та оптичним властивостям, що відкриває можливості для широкого спектра застосувань у сучасних технологіях. Електронні властивості Tl₂HgSnS₄ роблять його перспективною сполукою для різних практичних застосувань, таких як фотовольтаїка, оптоелектроніка та сенсори. Контрольоване легування та інженерія дефектів можуть значно покращити експлуатаційні характеристики Tl₂HgSnS₄, розширюючи можливості використання в сучасних технологіях. Завдяки високому коефіцієнту поглинання у видимій та ближній інфрачервоній області спектру сульфід Tl₂HgSnS₄ є перспективним матеріалом для фотогальванічних та фотодетекторних застосувань.

Мета дослідження – дослідити електронні та оптичні властивості почетверенного сульфіду Tl₂HgSnS₄.

Виклад основного матеріалу. Для експериментального дослідження електронної структури Tl₂HgSnS₄ ми використовували кристал, синтезований з елементів високої чистоти (T1(99,99% мас.), Sn(99,99% мас.), S(99,999% мас.)) і HgS (отриманий з хімічних елементів, сірка та ртуть, обидва з чистотою 99,999% мас.), застосовуючи метод Бріджмена-Стокбаргера та дотримуючись методики, детально описаної в (Piskach, 2017). Для поточних вимірювань за допомогою методу рентгенівської фотоелектронної спектроскопії (XPS) кристал Tl₂HgSnS₄ мав форму диска діаметром 6,2 мм і висотою 2,3 мм. ХР-спектри внутрішніх електронів та валентної зони (VB) вимірювали за допомогою приладу UHV-Analysis-System (SPECS Surface Nano Analysis Company, Берлін, Німеччина). XP-спектри були отримані в камері з іонною відкачкою приладу UHV-Analysis-System, що працює

Поверхню кристала Tl₂HgSnS₄ готували за методикою (Atuchin, 2016). ХР-спектри збуджували джерелом рентгенівського випромінювання Мg Ка (hv = 1253,6 eB) і реєстрували при постійній затримуючій енергії 28 еВ. Спектр внутрішнього рівня С 1s, що формується вуглеводневими домішками, які адсорбовані на поверхні кристалу завдяки його контакту з оточуючою атмосферою, використовували як еталон задля врахування поверхневих ефектів заряджання. Енергію зв'язку (BE) внутрішнього рівня С 1s від вуглеводних домішок покладали рівною 284,6 еВ, як це зазвичай використовують у почетверених халькогенідах (Lavrentyev, 2015). Крім того, оскільки в почетверенних халькогенідах (Cu,Ag)₂B^{II}C^{IV}Q₄, як показують експериментальні вимірювання та розрахунки зонної структури (Ocheretova, 2015, Lavrentyev, 2015), характерним є значний внесок валентних електронних станів Q p у всій енергетичному діапазоні валентної зони, ми дослідили також смугу XE S $K\beta_{1,3}$ (перехід $M_{IIII} \rightarrow K$), яка дає інформацію про енергетичний розподіл S 3p станів у твердих тілах (Tarasova, 2012). Смугу XE S Kβ₁₃ збуджували рентгенівською трубкою БХВ-7 (золотий анод) за допомогою спектрографа ДРС-2М, оснащеного кристалом кварцу, сфокусованим за Йоганном (Tarasova, 2012, Atuchin, 2016). Умови роботи рентгенівської трубки БХВ-7: прискорююча анодна напруга U₂ = 46,0 кВ; анодний струм, Ia = 72,0 мА. Енергетична роздільна здатність спектрографа була оцінена приблизно в 0,3 еВ у поточних ХЕ експериментах згідно з методикою (Atuchin, 2016). Вимірювання краю оптичного поглинання було проведено для кристала Tl₂HgSnS₄ у формі тонкої плоскопаралельної пластини товщиною 40 мкм за традиційною методикою, описаною в (Vu, 2018).

при залишковому тиску менше ніж 5 × 10⁻⁸ Па.

Для DFT розрахунків оптичного краю поглинання, використовували ΜИ програмне забезпечення Quantum ESPRESSO (https://www.quantum-espresso.org/). В розрахунках параметри елементарної комірки a=7,8571 Å i c = 6,6989 Å і положення атомів (табл. 1) у досліджуваній сполуці покладали такими, як вони були встановлені для почетверенного сульфіду Tl₂HgSnS₄ у (Piskach, 2017).

	Таблиця 1
	Атомні координати сполуки Tl ₂ HgSnS ₄ ,
	які використовуються в поточних DFT
роз	рахунках оптичного коефіцієнта поглинання
(а = 7,8571 Å та с = 6,6989 Å (Piskach, 2017))

Атом	Позиції Вайкофа	x/a	y/b	z/c
T1	4 <i>c</i>	1/2	0	1/2
Hg	2b	0	0	1/2
Sn	2 <i>a</i>	0	0	0
S	8 <i>i</i>	0.1660	Х	0.251

На рис. 1 представлено XP-спектри кристалу Tl_2HgSnS_4 , що були досліджені для вихідної поверхні, а також після її чищення алмазним скребком у камері спектрометра. Видно, що оглядовий XP-спектр вихідної поверхні досліджуваного кристалу не містить якихось додаткових хімічних елементів, окрім складових компонентів. Винятком є XP-спектри внутрішніх C(O) 1*s* електронів від вуглеводневих та кисеньвмісних домішок.

Рис. 1. Оглядові XP-спектри кристалу Tl₂HgSnS₄: (1) вихідна поверхня, (2) після чищення алмазним скребком в камері спектрометра

Відомо, що XPS є надзвичайно важливим експериментальним методом, який дозволяє отримувати вичерпну інформацію про наявність хімічних елементів у досліджуваній сполуці, особливостях хімічного зв'язку, а також про енергетичний розподіл електронних станів у валентній зоні. Однак метод XPS є дуже чутливим методом до наявності адсорбованих на поверхні вуглеводневих та кисеньвмісних домішок. Наявність останніх обумовлена взаємодією поверхні кристалу з навколишньою атмосферою. Під час XPS досліджень для усунення впливу вуглеводневих та кисеньвмісних домішок на форму і енергетичне положення максимумів XP спектрів часто застосовують опромінення іонами Ar⁺ з енергією 1,5–3,0 кеВ. Правда, такий метод часто призводить до суттєвої зміни стехіометрії досліджуваних сполук в межах приповерхневого шару, що аналізується методом XPS.

Як видно з рис. 1, відносні інтенсивності XP-спектрів внутрішніх С(О) 1s електронів від вуглеводневих та кисеньвмісних домішок для вихідної поверхні кристалу Tl₂HgSnS₄ не досить суттєві, але їх наявність добре значні, але добре реєструються методом XPS. Після in situ чищення поверхні кристалу Tl₂HgSnS₄ алмазним скребком, відносна інтенсивність ХР-спектру внутрішніх С 1s електронів від вуглеводневих домішок суттєво знижується, а ХР-спектр внутрішніх О 1s електронів від кисеньвмісних домішок практично не реєструється (рис. 2). Це свідчить про те, що запропонований нами метод усунення вуглеводневих та кисеньвмісних домішок, адсорбованих на поверхні кристалу Tl₂HgSnS₄ в результаті її контакту з навколишньою атмосферою є досить ефективним для отримання XPS спектрів сполуки Tl₂HgSnS₄.

Рис. 2. ХР-спектр внутрішніх О 1s електронів від кисеньвмісних домішок, адсорбованих на поверхні кристалу Tl₂HgSnS₄ у випадку вихідної поверхні (1) та після її чищення алмазним скребком у камері спектрометра (2)

Результати дослідження найбільш інформативних XP спектрів внутрішніх електронів складових хімічних елементів досліджуваного кристалу Tl_2HgSnS_4 у випадку вихідної поверхні та після її чищення алмазним скребком у камері спектрометра представлені на рис. 3, значення енергій зв'язку наведені в таблиці 2. Видно, що енергії зв'язку XP спектрів внутрішніх електронів складових атомів у випадку дослідження вихідної поверхні кристалу Tl_2HgSnS_4 збігаються в межах похибки вимірювань з такими, що отримані після *in situ* чищення поверхні алмазним скребком.

Рис. 3. ХР-спектри внутрішніх електронів кристалу Tl_2HgSnS_4 , досліджених для вихідної поверхні (1) та після її чищення алмазним скребком в камері спектрометра (2): (a) VB, (b) Hg 4f, (c) Tl4f, (d) S 2p, (e) S 2s i (f) Sn3d

Таблиця 2

Енергії зв'язку (в eВ*) внутрішніх електронів складових хімічних елементів досліджуваного кристалу Tl ₂ HgSnS,							
Рівень внутрішніх електронів	Вихідна поверхня кристалу Tl ₂ HgSnS ₄	Кристал Tl ₂ HgSnS ₄ після чищення поверхні алмазним скребком у камері спектрометра					
T1 $5d_{5/2}$	12.66	12.73					
Tl 5d _{3/2}	14.79	14.86					
Sn 4d	25.42	25.37					
Hg 4f _{7/2}	100.07	100.01					
Hg 4f _{5/2}	103.98	104.04					
Tl 4f _{7/2}	117.88	118.93					
Tl 4f _{5/2}	122.39	122.36					
S 2p	161.11	161.14					
S 2s	225.22	225.16					
Sn 3d _{5/2}	485.68	485.72					
Sn 3d _{3/2}	494.27	494.21					

Примітка: * похибка вимірювань: ±0.08 eV.

Варто зазначити, що виходячи з умови нейтральності заряду кристалу Tl_2HgSnS_4 , його атомний склад можна записати як $(Tl^+)_2Hg^{2+}Sn^{4+}(S^{2-})_4$. Тим не менш, порівнюючи величини енергій зв'язку XP спектрів внутрішніх електронів складових атомів у випадку кристалу Tl_2HgSnS_4 злітературними даними (Briggs, 1990), можна стверджувати, що зарядові стани атомів талію, ртуті та олова в даному кристалі менші, ніж очікувані +1, +2 і +4, відповідно. Ці експериментальні дані можна пояснити, якщо припустити, що ковалентна складова хімічного зв'язку (на додаток до іонної частини) є досить суттєвою в кристалі Tl_2HgSnS_4 .

На рис. 4 представлено суміщення в єдиній енергетичній шкалі XP спектру валентних електронів (VB) та рентгенівської емісійної S К $\beta_{1,3}$ смуги, що відображає енергетичний розподіл S 3*p* електронних станів, котрі досліджені для кристалу Tl₂HgSnS₄. Видно, що основний внесок S 3*p* електронних станів у досліджуваному кристалі спостерігається у верхній частині валентної зони.

На рис. 5 представлено спектральну залежність коефіцієнта поглинання світла. Враховуючи значення енергії квантів світла в області краю поглинання 300 см⁻¹, ми оцінили ширину забороненої зони, яка дорівнює 1,82 еВ при T=300 К. В області краю смуги власного поглинання частотна залежність коефіцієнта поглинання добре описується експоненціальною

Рис. 4. Суміщення в єдиній енергетичній шкалі XP спектра валентних електронів та рентгенівської емісійної S Kβ_{1,3} смуги кристалу Tl,HgSnS₄

залежністю. Це вказує на те, що оптичні переходи в цій області утворюються за участі хвостів щільності станів, прилеглих до країв дозволених смуг.

Розрахований коефіцієнт оптичного поглинання $\alpha(\omega)$ сполуки Tl₂HgSnS₄ представлено на рис. 6. Видно, що розрахований край оптичного поглинання починається при енергіях фотонів близько 1,67 еВ. Це значення трохи менше експериментального значення Е кристалу Tl₂HgSnS₄. Занижене значення теоретичної енергетичної щілини у порівнянні з експериментальним значенням можна пояснити тим, що при розрахунках в якості обмінно-енергетичного потенціалу ми використовували наближення узагальненої градієнтної апроксимації (Perdew, 1996), котре зазвичай дає менші величини енергетичних щілин в напівпровідниках і діелектриках. З рис. 6 видно, що при енергіях більших за 1,67 eB, інтенсивність теоретичного

Рис. 5. Спектральний розподіл коефіцієнта поглинання кристалу Tl,HgSnS₄ при 300 К

коефіцієнта поглинання стрімко зростає зі збільшенням енергії фотонів.

Рис. 6. Дисперсія коефіцієнта поглинання α(ω) Tl,HgSnS₄

Висновки. Проведено експериментальні та теоретичні дослідження електронно-зонної структури та оптичних властивостей сполуки Tl₂HgSnS₄ – перспективного напівпровідника для застосування в оптоелектроніці. Вимірювання кристалу Tl₂HgSnS₄, вирощеного методом

Бріджмена-Стокбаргера, вказує на його високу оптичну якість. Оглядовий ХР-спектр вихідної поверхні досліджуваного кристалу не виявляє присутності якихось додаткових хімічних елементів, окрім складових компонентів. Винятком є ХР-спектри внутрішніх С(О) 1*s* електронів від вуглеводневих та кисеньвмісних домішок. Наявність останніх обумовлена взаємодією поверхні кристалу з навколишньою атмосферою.

В даній роботі було запропоновано in situ чищення поверхні кристалу Tl₂HgSnS₄ алмазним скребком. В результаті такого чищення, ХР-спектр внутрішніх О 1s електронів від кисеньвмісних домішок практично не реєструється. Енергії зв'язку ХР-спектрів внутрішніх електронів складових атомів у випадку дослідження вихідної поверхні кристалу Tl₂HgSnS₄ збігаються в межах похибки вимірювань з такими, що отримані після in situ чищення поверхні алмазним скребком. Цей метод не призводить до зміни стехіометрії досліджуваної сполуки. Це свідчить про те, що запропонований нами метод усунення вуглеводневих та кисеньвмісних домішок, адсорбованих на поверхні кристалу Tl₂HgSnS₄ в результаті її контакту з навколишньою атмосферою, є досить ефективним для отримання ХР спектрів сполуки $Tl_{\gamma}HgSnS_{4}$.

Суміщення в єдиній енергетичній шкалі XP спектру валентних електронів та рентгенівської емісійної S К $\beta_{1,3}$ смуги, що відображає енергетичний розподіл S 3*p* електронних станів, свідчать про те, що основний внесок S 3*p* електронних станів у досліджуваному кристалі спостерігається у верхній частині валентної зони.

Було досліджено спектральний розподіл коефіцієнта поглинання для кристала Tl₂HgSnS₄. Показано, що ширина забороненої зони дорівнює 1,82 еВ при кімнатній температурі. Розрахований край оптичного поглинання починається при енергіях фотонів близько 1,67 eB. Занижене значення теоретичної енергетичної щілини у порівнянні з експериментальним значенням можна пояснити тим, що при розрахунках в якості обмінно-енергетичного потенціалу ми використовували наближення узагальненої градієнтної апроксимації, котре зазвичай дає менші величини енергетичних щілин в напівпровідниках і діелектриках. Отримані результати свідчать, що Tl₂HgSnS₄ є перспективним матеріалом для використання в оптоелектронних пристроях.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Piskach L. V., Mozolyuk M. Yu, Fedorchuk A.O., et al. Phase equilibria in the Tl₂S–HgS–SnS₂system at 520 K and crystal structure of Tl₁HgSnS₄. Chem. Met. Alloys, 2017. P. 136–141.

2. Atuchin V. V., Galashov E. N., Khyzhun O. Y., Bekenev V. L., Pokrovsky L. D., Borovlev Y. A., Zhdankov V. N. Low Thermal Gradient Czochralski growth of large $CdWO_4$ crystals and electronic properties of (010) cleaved surface. J. Solid State Chem, 2016. V. 236. P. 24–31.

3. Lavrentyev A. A., Gabrelian B. V., Vu V. T., Shkumat P. N., Ocheretova V. A., Parasyuk O. V., O. Y. Khyzhun. Electronic structure and optical properties of Cu_2CdGeS_4 : DFT calculations and X-ray spectroscopy measurements. Opt. Mater., 2015. V. 47. P. 435–444

4. Ocheretova V. A., Parasyuk O. V., Fedorchuk A. O., Khyzhun O. Y. Electronic structure of Cu₂CdGeSe₄ single crystalas determined from X-ray spectroscopy data. Mater. Chem. Phys., 2015. V. 160. P. 345–351.

5. Tarasova A. Y., Isaenko L. I., Kesler V. G., Pashkov V. M., Yelisseyev A. P., Denysyuk N. M., Khyzhun O. Y. Electronic structure and fundamental absorption edges of KPb₂Br₅, K_{0.5}Rb_{0.5}Pb₂Br₅ and RbPb₂Br₅ single crystals. J. Phys. Chem. Solids, 2012. V. 73. P. 674–682.

6. Vu T. V., Lavrentyev A. A., Gabrelian B. V., Ocheretova V. A., Parasyuk O. V., Khyzhun O. Y. Electronic bandstructure and optical constants of Pb_2GeS_4 : Abinitiocalculations and X-rayspectroscopy experiments. J. Mater. Sci.: Mater. Electron., 2018. V. 29, P. 16088-16100.

7. Briggs, D. Seach P.M. Practical Surface Analysis (2nd Ed.): Vol. 1: Auger and X-Ray Photoelectron Spectroscopy, John Willey & Sons Ltd., Chichester, 1990.

8. Perdew J. P., Burke S., Ernzerhof M. Generalized Gradient Approximation Made Simple. Phys. Rev. Lett. 1996. V. 77, P. 3865–3868.

REFERENCES:

1. Piskach, L. V., Mozolyuk, M. Yu, Fedorchuk, A.O., et al. (2017). Phase equilibria in the Tl₂S–HgS–SnS₂ system at 520 K and crystals tructure of Tl₂HgSnS₄. Chem. Met. Alloys, P. 136–141.

2. Atuchin, V. V., Galashov, E. N., Khyzhun, O. Y., Bekenev, V. L., Pokrovsky, L. D., Borovlev, Y. A., & Zhdankov, V. N. (2016). Low Thermal Gradient Czochralski growth of large CdWO₄ crystals and electronic properties of (010) cleaved surface. J. Solid State Chem, V. 236. P. 24–31.

3. Lavrentyev, A. A., Gabrelian, B. V., Vu, V. T., Shkumat, P. N., Ocheretova, V. A., Parasyuk, O. V., & Khyzhun, O. Y. (2015). Electronic structure and optical properties of Cu₂CdGeS₄: DFT calculations and X-ray spectroscopy measurements. Opt. Mater., V. 47. P. 435–444.

4. Ocheretova, V. A., Parasyuk, O. V., Fedorchuk, A. O., Khyzhun, O. Y. (2015). Electronic structure of Cu₂CdGeSe₄ single crystalas determined from X-ray spectroscopy data. Mater. Chem. Phys., V. 160. P. 345–351.

5. Tarasova, A. Y., Isaenko, L. I., Kesler, V. G., Pashkov, V. M., Yelisseyev, A. P., Denysyuk, N. M., & Khyzhun, O. Y. (2012). Electronic structure and fundamental absorption edges of KPb₂Br₅, K_{0.5}Rb_{0.5}Pb₂Br₅ and RbPb₂Br₅ single crystals. J. Phys. Chem. Solids, V. 73. P. 674–682.

6. Vu, T. V., Lavrentyev, A. A., Gabrelian, B. V., Ocheretova, V. A., Parasyuk, O. V., & Khyzhun, O. Y. (2018). Electronic band-structure and optical constants of Pb₂GeS₄: Abinitiocalculationsand X-rayspectroscopyexperiments. J. Mater. Sci.: Mater. Electron., V. 29, P. 16088–16100.

7. Briggs, D., & Seach, P.M. (1990). Practical Surface Analysis (2nd Ed.): Vol. 1: Auger and X-Ray Photoelectron Spectroscopy, John Willey & Sons Ltd., Chichester,

8. Perdew, J. P., Burke, S., & Ernzerhof, M. (1996). Generalized Gradient Approximation Made Simple. Phys. Rev. Lett. V. 77, P. 3865–3868.